

PAŹDZIERNIK

Zarządzaj z pokorą,
nie z piedestału

Wstęp

Cel spotkania

Zrozumieć, że osądzanie innych i skupianie się na ich błędach oddala lidera od prawdy. Jezus wzywa do życia w pokorze, wdzięczności i autorefleksji, zanim zaczniemy wpływać na innych. Pokorny lider potrafi najpierw rozliczyć siebie, a dopiero później korygować innych.

Przesłanie

Pokora nie umniejsza autorytetu lidera — ona go uwiarygadnia.

Refleksja

1. *Czy mój feedback w pracy buduje czy rani?*
2. *Czy jestem liderem, który najpierw rozlicza siebie?*

Część I – Ziarno Słowa

Modlitwa o światło Ducha Świętego

Duchu Święty, przyjdź i otwórz nasze serca na słowa Jezusa. Ucz nas mądrości, abyśmy nie osądzali pochopnie, lecz dostrzegli najpierw własne błędy i słabości.

Dodaj nam odwagi, byśmy budowali nasze życie i pracę na skale Ewangelii. Pomóż nam być światłem, które nie przygasa, i solą, która nadaje smak dobru w świecie przedsiębiorczości i relacji.

Prowadź nas w tym spotkaniu, abyśmy nie tylko rozumieli słowo Jezusa, ale i wcielali je w codzienność. Amen.

Ewangelia wg św. Mateusza 7,1-6

Osądzanie i belka w oku

- *Nie sądzcie, abyście nie byli sądzeni. Bo takim sądem, jakim sądzicie, was osądzą; i taką miarą, jaką wy mierzycie, wam odmierzą.*
- *Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we własnym oku nie dostrzegasz? Albo jak możesz mówić swemu bratu: „Pozwól, że usunę drzazgę z twego oka”, podczas gdy belka tkwi w twoim oku? Obłudniku, wyrzuć najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzyś, ażeby usunąć drzazgę z oka swego brata.*
- *Nie dawajcie psom tego, co święte, i nie rzucajcie swych pereł przed świnie, by ich nie podeptały nogami, a potem, obróciwszy się, was nie poszarpały.*

Komentarz biblijny

Refleksja osobista

Jezus mówi dzisiaj do nas w Kazaniu na górze słowa, które są wyjątkowo niewygodne, a przez to bardzo prawdziwe: „Nie sądźcie, abyście nie byli sądzeni”. To zdanie słyszeliśmy wiele razy. Tak wiele, że grozi nam pewne znużenie. Wydaje się oczywiste, a przez to nie dociera do serca. A jednak Jezus, który nigdy nie rzuca słów na wiatr, właśnie tutaj dotyka czegoś niezwykle ważnego – naszej skłonności do ustawiania się wyżej od innych.

- ? Czy mój sposób dawania informacji zwrotnej buduje czy rani?
- ? Czy najpierw rozliczam siebie, zanim ocenię innych?
- ? Czy potrafię rozeznawać, kiedy i jak dzielić się dobrem, by nie stało się deptane?

Z głębi Serca

➔ *Refleksja z serca – co zostaje po spotkaniu ze Słowem*

➔ *Podziel się świadectwem, jak Słowo działa w twoim życiu*

Część II – Wzrost ziarna

Spotkajcie się w grupach 4-6 osób. Niech to będzie czas dzielenia się doświadczeniem, słuchania i wzajemnego budowania. Cel: nauczyć się podejmować decyzje wg wskazań Jezusa.

Grupa 1:

Publiczna krytyka pracownika	Spotkanie rodzinne z konfliktem
<p>1 Podczas spotkania z zespołem jeden z pracowników zrobił błąd w raporcie. Chcesz od razu, przy wszystkich, wytknąć mu pomyłkę, żeby „inni widzieli, że trzeba uważać”.</p>	<p>2 Podczas rodzinnego obiadu ktoś z bliskich krytykuje twoją firmę, mówiąc półprawdy. Masz ochotę zareagować ostro i zamknąć mu usta.</p>
<p>? Czy chcę naprawić sytuację, czy raczej zbudować swój autorytet cudzym kosztem?</p>	<p>? Czy ostra riposta uleczy wspólnotę — czy tylko uciszy rozmowę?</p>
<p>? Jak czułbym się na jego miejscu — co we mnie mówi o mojej „belce”?</p>	<p>? Jak zobaczyć własną „belkę” — np. nadwrażliwość na krytykę, pychę, lęk o wizerunek?</p>
<p>? Jak wskazać błąd, nie poniżając osoby (prywatnie, konkretnie, z propozycją wsparcia)?</p>	<p>? Jak powiedzieć prawdę spokojnie i z szacunkiem, by nie upokorzyć drugiego?</p>
<p>? Co byłoby owocem, gdybym najpierw „wydobył belkę” — uznał własne napięcia i styl komunikacji?</p>	<p>? Kiedy lepiej „nie rzucać pereł” — zakończyć temat teraz i wrócić do niego w cztery oczy?</p>

Grupa 2:

Konflikt wspólników	Atmosfera w domu po pracy
<p>3 Twój wspólnik z firmy podjął decyzję, która przyniosła straty. Ty od początku uważałeś, że to zły pomysł. Masz pokusę powiedzieć mu: „A nie mówiłem?”.</p>	<p>4 Wracasz zmęczony z firmy, gdzie musiałeś poprawiać błędy pracowników. W domu dzieci popełniają swoje drobne błędy, a ty reagujesz nerwowo, widząc drzazgi u nich, zamiast swoją belkę z pracy.</p>
<p>? Co naprawdę chcę osiągnąć: naprawę sprawy czy potwierdzenie własnej racji?</p>	<p>? Czy przenoszę zawodowe napięcia na najbliższych — i jak to wpływa na dom?</p>
<p>? Jak pomóc wspólnikowi „zobaczyć drzazgę” bez stawiania ponad nim?</p>	<p>? Jakiej cierpliwości oczekuję w pracy — i czy daję ją dzieciom?</p>
<p>? Jaką „belkę” wnoszę ja — np. pamiętliwość, satysfakcję z przewidywania porażki?</p>	<p>? Jaką „belkę” powinienem nazwać w sobie (przemęczenie, perfekcjonizm, kontrola)?</p>
<p>? Jak zaplanować rozmowę naprawczą: fakty → odpowiedzialność → wnioski → wspólny plan?</p>	<p>? Jaki mały rytuał (pauza, oddech, „przedsionek” rozmowy) pomoże mi wracać z pokorą?</p>

Grupa 3:

Opinia w internecie	Relacja z urzędnikiem
<p>5 Ktoś zostawia w internecie bardzo krytyczną opinię o twojej firmie. Twoja pierwsza reakcja: napisać ostry komentarz w odpowiedzi i zdyskredytować tę osobę.</p>	<p>6 Urzędnik robi problem z drobną sprawą formalną. Masz wrażenie, że specjalnie utrudnia. W sercu rodzi się złość i chęć oceny: „oni wszyscy tacy są”.</p>
<p>? Czy moja odpowiedź wniesie światło, czy tylko rozmnoży ciemność?</p>	<p>? Jak moje uprzedzenie („belka”) wpływa na ocenę tej osoby i sytuacji?</p>
<p>? Czy bronię dobrego imienia, czy szukam odwetu i publicznego potwierdzenia własnej racji?</p>	<p>? Czy potrafię odróżnić twardość procedury od złej woli człowieka?</p>
<p>? Co mówi o mnie „belka” reaktywności — i jak ją wyjąć, zanim odpiszę?</p>	<p>? Co znaczy być „solą i światłem” w tej rozmowie — konkretnie i spokojnie?</p>
<p>? Jak napisać odpowiedź: rzeczowo, z szacunkiem, proponując kontakt i rozwiązanie?</p>	<p>? Jak poprowadzić sprawę, by bronić swoich praw bez uogólniającego osądu?</p>

Część III – Przynoszenie owocu

Wybierz jedno postanowienie, które możesz realnie wdrożyć w nadchodzącym czasie. Zanotuj je. Niech będzie twoim świadomym wyborem, aby stawać się światłem dla innych.

➔ *Moje wyzwanie na najbliższy miesiąc*

➔ Zatrzymanie przed osądem

- **Postanowienie:** zanim wskażę błąd w pracy czy w domu, zatrzymam się na chwilę i zapytam siebie: „Czy zrobiłem wszystko, by ten błąd nie został popełniony? Czy najpierw rozliczyłem siebie?”.
- **Dlaczego:** bo Jezus mówi, by najpierw usunąć belkę ze swojego oka.
- **Efekt:** ćwiczenie autorefleksji i rezygnacji z piedestału.

➔ Feedback, który buduje

- **Postanowienie:** zanim powiem krytyczne słowo, postaram się poprzedzić je słowem uznania albo konkretną wskazówką, jak można poprawić sytuację.
- **Dlaczego:** bo pytanie brzmi: „Czy mój feedback buduje czy rani?”.
- **Efekt:** pracownik czy bliski czuje się szanowany i zmotywowany, a nie osądzony.

➔ Codzienny rachunek z pokory

- **Postanowienie:** każdego wieczoru zapytam siebie: „Gdzie dzisiaj zobaczyłem drzazgę w oku drugiego, a nie dostrzegłem własnej belki? Czy rozliczyłem siebie, zanim korygowałem innych?”.

- **Dlaczego:** bo lider uwiarygadnia się nie perfekcją, ale pokorą.
- **Efekt:** pogłębiona świadomość własnych reakcji i większa delikatność wobec innych.

➔ Prośba o spojrzenie z drugiej strony

- **Postanowienie:** raz w tygodniu poproszę pracownika lub kogoś z rodziny: „Powiedz mi, co mogę zrobić lepiej” – i przyjmę odpowiedź bez obrony.
- **Dlaczego:** bo pokorny lider nie tylko daje feedback, ale też przyjmuje go z wdzięcznością.
- **Efekt:** przełamywanie bariery piedestału, wzmacnianie zaufania i szczerości.

➔ Korekta w cztery oczy

- **Postanowienie:** w tym miesiącu żadnej krytyki nie wypowiem publicznie – tylko w rozmowie osobistej, po wcześniejszym pytaniu: „Czy ja zrobiłem wszystko, by ten błąd nie powstał?”.
- **Dlaczego:** bo chodzi nie o ranienie, ale o usuwanie drzazgi z troską.
- **Efekt:** wzrost poczucia bezpieczeństwa i kultury zaufania we wspólnocie.

➔ Jeden gest służby dziennie

- **Postanowienie:** każdego dnia wykonam jeden prosty gest służby wobec kogoś – tylko w rozmowie osobistej, po wcześniejszym pytaniu: „Czy ja zrobiłem wszystko, by ten błąd nie powstał?”.
- **Dlaczego:** bo sól i światło lidera to nie wyższość, ale postawa służby.
- **Efekt:** zmiana stylu zarządzania – z dominacji na towarzyszenie.

➔ Modlitwa o pokorne serce

- **Postanowienie:** każdego ranka przez minutę pomodłę się słowami: „Panie, daj mi dziś serce, które najpierw rozlicza siebie, a dopiero potem innych” – i będę wracał do tego wezwania w ciągu dnia.
- **Dlaczego:** bo pokora nie umniejsza autorytetu, lecz go uwiarygadnia.
- **Efekt:** kształtowanie serca lidera, który prowadzi przez świadectwo, a nie przez osądzanie.

■ Modlitwa na zakończenie

Panie Jezu,

Ty patrzysz na nas z miłością, a nie z piedestału.

Ty pierwszy wziąłeś na siebie nasze winy,

zanim zwróciłeś nam uwagę na nasze błędy.

*Daj nam serce pokorne, które najpierw rozlicza siebie,
dopiero potem pomaga drugiemu.*

Ucz nas dawać słowo, które buduje, a nie rani,

podejmować decyzje, które prowadzą do jedności.

Spraw, abyśmy w naszych rodzinach i firmach

byli solą, która nadaje smak,

światłem, które rozprasza ciemności.

Niech każdy nasz gest i każde słowo

będzie świadectwem Twojej pokory i miłości. Amen.